

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	<u>Inhoud</u>	<u>Bladzijde</u>
	I Mededelingen	
	Commissie	
87/C 290/01	Ecu.....	1
87/C 290/02	Steunmaatregelen van de Staten (Italië) (artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap).....	2
87/C 290/03	Steunmaatregelen van de Staten (Italië) (artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap).....	3
87/C 290/04	Mededeling van de Commissie betreffende de invoer in Frankrijk van bepaalde textielproducten (categorieën 15 B, 68 en 71) van oorsprong uit China.....	3
	Hof van Justitie	
87/C 290/05	Arrest van het Hof van 1 oktober 1987 in zaak 311/85 (verzoek van de Rechtbank van Koophandel te Brussel om een prejudiciële beslissing): VZW Vereniging van Vlaamse Reisbureaus tegen VZW Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten (<i>Reisagenten — wettelijk verbod op het geven van kortingen</i>)....	4
87/C 290/06	Arrest van het Hof (Derde Kamer) van 7 oktober 1987 in zaak 401/85: F. Schina tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>Ambtenaar — rente in geval van beslag</i>).....	4
87/C 290/07	Arrest van het Hof (Eerste Kamer) van 7 oktober 1987 in zaak 140/86: Gisela Strack tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (<i>Ambtenaar — mededeling van persoonsdossier</i>).....	4
87/C 290/08	Zaak 277/87: Beroep, op 18 september 1987 ingesteld door Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	5
87/C 290/09	Zaak 284/87: Beroep, op 24 september 1987 ingesteld door O. Schäflein tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	5
87/C 290/10	Zaak 289/87: Beroep, op 28 september 1987 ingesteld door M. Giubilini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.....	6
87/C 290/11	Zaak 290/87: Beroep, op 28 september 1987 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden.....	7
87/C 290/12	Zaak 294/87: Beroep, op 1 oktober 1987 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek.....	7
87/C 290/13	Zaak 303/87: Verzoek van het Finanzgericht Baden-Württemberg van 7 september 1987 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Universität Stuttgart en Hauptzollamt Stuttgart-Ost.....	8

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU (*)

29 oktober 1987

(87/C 290/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank con.	43,2730	Peseta	138,149
Belgische en Luxemburgse frank fin.	43,4877	Escudo	165,762
Duitse mark	2,06746	US-dollar	1,19300
Gulden	2,32813	Zwitserse frank	1,71255
Pond sterling	0,692114	Zweedse kroon	7,40254
Deense kroon	7,97816	Noorse kroon	7,83202
Franse frank	6,96949	Canadese dollar	1,57177
Lire	1509,74	Oostenrijkse schilling	14,5534
Iers pond	0,778363	Finse mark	5,07262
Griekse drachme	161,746	Yen	164,753
		Australische dollar	1,78459
		Nieuwzeelandse dollar	2,02718

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de Ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken voor het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(*) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2626/84 (PB nr. L 247 van 16. 9. 1984, blz. 1).
Beschikking 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).
Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).
Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).
Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).
Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

(Italië)

(artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap)

(87/C 290/02)

1. Mededeling op grond van artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag aan andere belanghebbenden dan de Lid-Staten met betrekking tot decreet nr. 273 van 10 juli 1987 van de Italiaanse Regering, dat voorziet in de volgende maatregelen:

- steun voor de producenten van gerectificeerde geconcentreerde most, vastgesteld in artikel 1, lid 1;
- vaststelling van een maximumprijs voor gerectificeerde geconcentreerde most ten gunste van de gebruikers van most waarvoor de bovenbedoelde steun is toegekend, bepaald in artikel 1, lid 2.

Op grond van de bedoelde maatregelen wordt steun voor de bedrijfsvoering toegekend die geen duurzaam effect heeft op de ontwikkeling van de betrokken sector; het effect van de maatregel eindigt immers met het aflopen van de maatregel zelf.

De bedoelde maatregelen zijn bovendien steunmaatregelen die een aanvulling vormen op de interventieregeling die is ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 822/87 van de Raad van 16 maart 1987 houdende een gemeenschappelijke ordening van de wijnmarkt⁽¹⁾ en vormen derhalve een inbreuk op die verordening.

2. Steun voor de bedrijfsvoering die een inbreuk vormt op een gemeenschappelijke marktordening komt daardoor niet in aanmerking voor toepassing van de uit-

zonderingen in artikel 92, lid 3, van het EEG-Verdrag en is derhalve onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

3. Op grond van die overwegingen heeft de Commissie besloten om ten aanzien van bovengenoemde steunmaatregel de procedure van artikel 93, lid 2, eerste zin, van het EEG-Verdrag in te leiden.

4. De Commissie vestigt de aandacht op haar mededeling in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 318 van 24 november 1983, bladzijde 3, en wijst de begunstigen aan wie de betrokken steun reeds is toegekend of die ervoor in aanmerking komen op het precaire karakter van de in punt 1 genoemde maatregelen, aangezien onwettig toegekende steun, dat wil zeggen steun die is verleend zonder dat de Commissie ten aanzien daarvan een eindbeslissing heeft genomen, kan worden teruggevorderd.

5. De Commissie maant andere belanghebbenden dan de Lid-Staten aan om haar binnen twee weken na de datum van deze bekendmaking hun opmerkingen over de in punt 1 bedoelde maatregelen te doen toekomen op het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

(¹) PB nr. L 84 van 27. 3. 1987, blz. 1.

STEUNMAATREGELEN VAN DE STATEN

(Italië)

(artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap)

(87/C 290/03)

Mededeling overeenkomstig artikel 93, lid 2, van het EEG-Verdrag aan andere belanghebbenden dan de Lid-Staten met betrekking tot wetsontwerp nr. 86 (norme stralciate) van het gewest Sicilië inzake steunmaatregelen voor de citrusteelt en voor de bedrijven die door de slechte weersomstandigheden van december 1986 tot maart 1987 schade hebben geleden.

1. Overeenkomstig artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag heeft de Italiaanse Regering op 23 juni 1987 de Commissie in kennis gesteld van het bovengenoemde ontwerp.
2. Ingevolge artikel 9 van dit wetsontwerp dat ook andere maatregelen omvat, wordt aan producenten van mandarijnen een gewestelijke steun verleend van dezelfde aard als die welke door de EEG wordt toegekend voor de industriële verwerking van sinaasappelen van de variëteit „biondo comune”. Door deze steun wordt inbreuk gemaakt op Verordening (EEG) nr. 1035/72 van de Raad (*). Deze maatregel is derhalve onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

(* PB nr. L 118 van 20. 5. 1972, blz. 1.

Een dergelijke steunmaatregel die een inbreuk vormt, komt niet in aanmerking voor een van de in artikel 92, lid 3, van het Verdrag vastgestelde uitzonderingen.

3. Op grond van deze gegevens heeft de Commissie besloten om ten aanzien van bovengenoemde steunmaatregel de in artikel 93, lid 2, eerste zin, van het EEG-Verdrag bedoelde procedure in te leiden.

4. De Commissie wijst op haar in *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 318 van 24 november 1983, bladzijde 3, gepubliceerde mededeling en deelt aan de huidige en potentiële ontvangers van de in punt 2 vermelde steun mede dat elke ontvanger van onwettig toegekende steun, dat wil zeggen steun die is toegekend zonder dat de Commissie hierover een eindbeslissing heeft genomen, kan worden verplicht de steun terug te betalen.

5. De Commissie maant alle andere belanghebbenden dan de Lid-Staten aan, haar binnen twee weken na de datum van deze mededeling hun opmerkingen over de in punt 2 vermelde maatregelen te doen toekomen op het volgende adres:

Commissie van de Europese Gemeenschappen,
Wetstraat 200,
B-1049 Brussel.

Mededeling van de Commissie betreffende de invoer in Frankrijk van bepaalde textielprodukten (categorieën 15 B, 68 en 71) van oorsprong uit China

(87/C 290/04)

Krachtens artikel 12, lid 5, van Verordening (EEG) nr. 2072/84 van de Raad van 29 juni 1984 betreffende de gemeenschappelijke regeling van toepassing op de invoer van bepaalde textielprodukten van oorsprong uit China (*), heeft de Commissie op 23 oktober 1987 aan de autoriteiten van China een verzoek tot overleg genotificeerd, ten einde te komen tot een akkoord of tot gemeenschappelijke conclusies inzake een passend maximumniveau voor de invoer in Frankrijk van produkten van de categorieën 15 B, 68 en 71, van oorsprong uit China.

In afwachting van een voor beide partijen bevredigende oplossing, heeft de Commissie de autoriteiten van China verzocht de uitvoer naar Frankrijk van de produkten van categorie 15 B tot 48 000 stuks, van categorie 68 tot 45,5 ton en van categorie 71 tot 16,75 ton, voor een voorlopige periode van drie maanden te rekenen vanaf 23 oktober 1987, te beperken.

(* PB nr. L 198 van 27. 7. 1984, blz. 1.

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 1 oktober 1987

in zaak 311/85 (verzoek van de Rechtbank van Koophandel te Brussel om een prejudiciële beslissing): VZW Vereniging van Vlaamse Reisbureaus tegen VZW Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten ⁽¹⁾

(Reisagenten — wettelijk verbod op het geven van kortingen)

(87/C 290/05)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak 311/85, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de Rechtbank van Koophandel, in het aldaar aanhangig geding tussen VZW Vereniging van Vlaamse Reisbureaus en VZW Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 30, 34 en 85, lid 1, EEG-Verdrag, heeft het Hof, samengesteld als volgt: A. J. Mackenzie Stuart, president, T. F. O'Higgins en F. A. Schockweiler, kamerpresidenten, G. Bosco, O. Due, U. Everling, K. Bahlmann, R. Joliet en J. C. Moitinho de Almeida, rechters; advocaat-generaal: C. O. Lenz, griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 1 oktober 1987 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling van een Lid-Staat, die reisagenten verplicht de door de touroperators vastgestelde prijzen en tarieven te eerbiedigen, die hun verbiedt de over de verkoop van die reizen geïnde commissies met de cliënten te delen of aan deze cliënten ristorno's toe te kennen, en die een dergelijke handelwijze als een daad van oneerlijke mededinging aanmerkt, is onverenigbaar met de verplichtingen die voor de Lid-Staten voortvloeien uit artikel 5 junctis de artikelen 3, onder f), en 85 EEG-Verdrag, wanneer zij tot doel of tot gevolg heeft, dat de met artikel 85 strijdige werking van mededingingsregelingen wordt versterkt.
2. Een door een Lid-Staat vastgestelde wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling als in het antwoord op de eerste vraag bedoeld, is niet onverenigbaar met de artikelen 30 en 34 EEG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. C 293 van 15. 11. 1985, blz. 4.

ARREST VAN HET HOF

(Derde Kamer)

van 7 oktober 1987

in zaak 401/85: F. Schina tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaar — rente in geval van beslag)

(87/C 290/06)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 401/85, F. Schina, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Strassen (Luxemburg), vertegenwoordigd door J.-N. Louis, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij N. Decker, advocaat aldaar, Avenue Marie-Thérèse 16, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: D. Gouloussis en M. Wolfcarius), betreffende rentebetaling over bedragen die op grond van conservatoir beslag op het salaris van verzoeker zijn ingehouden, heeft het Hof, samengesteld als volgt: J. C. Moitinho de Almeida, kamerpresident, U. Everling en Y. Galmot, rechters; advocaat-generaal: J. L. da Cruz Vilaça, griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 7 oktober 1987 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. Verwerpt het beroep.
2. Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB nr. C 359 van 31. 12. 1985, blz. 7.

ARREST VAN HET HOF

(Eerste Kamer)

van 7 oktober 1987

in zaak 140/86: Gisela Strack tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(Ambtenaar — mededeling van persoonsdossier)

(87/C 290/07)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve tekst verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak 140/86, Gisela Strack, weduwe en rechtverkrijgende van Gerhard Strack, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Biebertal (Bondsrepubliek Duitsland), vertegenwoordigd door B. Potthast en H. J. Rüber, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij V.

⁽¹⁾ PB nr. C 195 van 2. 8. 1986, blz. 7.

Biel, advocaat aldaar, Rue des Glacis 18a, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: H. Étienne) betreffende een beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie, waarbij verzoekster inzage in het volledige persoonsdossier van Gerhard Strack is geweigerd, heeft het Hof (Eerste Kamer), samengesteld als volgt: G. Bosco, kamerpresident, R. Joliet en F. A. Schockweiler, rechters; advocaat-generaal: M. Darmon, griffier: B. Pastor, administrateur, op 7 oktober 1987 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

1. *Verwerpt het beroep.*
2. *Verwijst de Commissie in alle kosten.*

**Beroep, op 18 september 1987 ingesteld door Sandoz
Prodotti Farmaceutici SpA tegen Commissie van de
Europese Gemeenschappen**
(Zaak 277/87)
(87/C 290/08)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 september 1987 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA, gevestigd te Milaan, Italië, vertegenwoordigd door G. Bernini, advocaat te Bologna, en E. Arendt, advocaat te Luxemburg, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Avenue Marie-Thérèse 4.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Primair, wegens onwettigheid, onjuistheid en gebrek aan motivering nietig en/of buiten toepassing te verklaren de beschikking van de Commissie van 13 juli 1987 in de procedure krachtens artikel 85 EEG-Verdrag (IV/31741 — Sandoz).
2. Overeenkomstig bovengevorderde nietigverklaring, te verklaren dat verzoekster de haar door de Commissie opgelegde geldboete van 800 000 Ecu niet verschuldigd is.
3. Subsidiair, zo het Hof bovengenoemde beschikking van de Commissie mocht bevestigen, de aan Sandoz opgelegde geldboete aan de hand van bovengenoemde criteria naar billijkheid te verlagen, rekening houdend met de omstandigheid dat het gedrag van verzoekster uitsluitend terug te voeren is op aan reeds uiteengezette bijzondere redenen te wijten onachtzaamheid; dat zij de mededinging niet heeft beperkt en geen nadeel heeft toegebracht aan de intracommunautaire handel; dat zij zich vanaf het begin heeft gericht naar de voorschriften en aanbevelingen van de Commissie en zij gedurende de gehele procedure blijf heeft gegeven van de grootst mogelijke bereidheid tot medewerking; dat de opgelegde geldboete onevenredig moet worden geacht, mede gelet op de invloed op de

markt van de produkten met betrekking tot welke de inbreuk wordt betwist.

4. In ieder geval, verweerster te veroordelen in alle kosten en vergoedingen.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Gebrek aan motivering: de Commissie volgt een cirkelredenering. Uit het enkele feit dat de factuur het opschrift „export verboden” draagt, leidt zij af dat er sprake is van een overeenkomst. Uit het vermeende bestaan van een overeenkomst, waarvan bovenbedoelde vermelding een van de clausules zou zijn, leidt de Commissie vervolgens af dat artikel 85 EEG-Verdrag is geschonden. De factuur is echter slechts een boekhoudkundig document, dat in geen geval kan worden bestempeld als de uitdrukking van een contractuele bedoeling en van een overeenkomst tussen partijen. Het gaat in casu over een vexatoire clause, waarvan de werking uitdrukkelijk afhankelijk is gesteld van dubbele goedkeuring door de betrokkene (artikel 1341 Burgerlijk Wetboek). De Commissie heeft zelf erkend, dat er geen algemene schriftelijke overeenkomst tussen Sandoz en haar cliënten bestaat. Voorts heeft de Commissie generlei bewijs kunnen leveren van een beweerde mondelinge overeenkomst, noch van een wilsovereenstemming die tot een onderling afgestemde feitelijke gedraging zou hebben geleid. Nu het bewijs van een overeenkomst niet is geleverd, dient de Commissie absoluut aan te tonen dat de clause, afzonderlijk beschouwd, beperkende gevolgen heeft gehad. Evenwel heeft de Commissie generlei bewijs geleverd, dat de vermelding op de facturen „export verboden” belangrijke gevolgen heeft gehad.
- De opgelegde geldboete is kennelijk onevenredig aan de objectieve aard en de subjectieve elementen van de daadwerkelijke gedraging.

**Beroep, op 24 september 1987 ingesteld door O. Schäflein
tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen**
(Zaak 284/87)
(87/C 290/09)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 24 september 1987 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door O. Schäflein, wonende te 6900 Massagno (Lugano), Zwitserland, vertegenwoordigd door B. Potthast, H.-J. Rüber en A. Potthast, advocaten te Keulen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij E. Arendt, Avenue Marie-Thérèse 4.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. verweersters salarisafrekening voor verzoeker voor februari en maart 1987 onrechtmatig en nietig te verklaren, voor zover daarin op het te betalen pensioen een andere dan de aanpassingscoëfficiënt voor Zwitserland werd toegepast;
2. vast te stellen, dat verzoeker vanaf februari 1987 recht heeft op een pensioen waarop de aanpassingscoëfficiënt voor Zwitserland is toegepast;
3. verweerster te veroordelen, verzoekers salarisafrekeningen vanaf februari 1987 overeenkomstig de rechtsopvatting van het Hof opnieuw vast te stellen en verzoekers het verschil tussen de betrokken bedragen te betalen;
4. verweerster te veroordelen, verzoeker voor januari 1987 3 054,87 Zw. fr. te betalen;
5. verweerster te veroordelen in de kosten van het geding.

Middelen en voornaamste argumenten:

Verzoeker heeft recht op toepassing van de aanpassingscoëfficiënt voor Zwitserland, daar hij in dat land het centrum van zijn belangen en dus zijn daadwerkelijke voornaamste woonplaats heeft. Hij is enkel op grond van het Zwitserse vreemdelingenrecht gehouden, niet meer dan 180 dagen per jaar van zijn woning in Zwitserland gebruik te maken. Hij heeft dan ook formeel een voornaamste woonplaats in Duitsland, in het huis van zijn broer, maar hij verblijft daar alleen voor min of meer langere bezoeken. Op grond van de functie van de aanpassingscoëfficiënt kan artikel 3, lid 3, van Verordening (EGKS, EEG, Euratom) nr. 1679/85 van de Raad (1) niet aldus worden uitgelegd, dat het begrip aan te tonen woonplaats dat van de meldingsvoorschriften zou zijn.

(1) PB nr. L 162 van 21. 6. 1985, blz. 1.

Beroep, op 28 september 1987 ingesteld door M. Giubilini tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak 289/87)

(87/C 290/10)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 september 1987 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door M. Giubilini, wonende te Besozzo (VA), Italië, vertegenwoordigd door A. Ulgheri, advocaat te Milaan, en R. Michel, advocaat te Luxemburg, domicilie kiezende te Luxemburg ten kantore van laatstgenoemde, Côte d'Eich 7.

Verzoeker concludeert dat het den Hove behage:

1. in strijd te verklaren met de artikelen 1 en 9 van de Italiaanse wet nr. 230 van 18 april 1982, de wettelijke voorschriften van de overige landen van de Gemeenschap en, inzonderheid, artikel 3, lid 1, en de artikelen 51 en 52 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen (Titel III, Hulpfunctionarissen), alsmede met iedere andere toepasselijke bepaling, de door het tot aanstelling bevoegde gezag aangewende criteria op grond waarvan verzoeker op 2 maart 1987 is ontslagen uit de functie van hulpfunctionaris waarin hij was aangesteld op 3 maart 1986, gedurende welke periode hij voortdurend de voor onbepaalde tijd aangestelde, tijdelijke functionaris heeft vervangen die om gezondheidsredenen (keelkanker) niet meer geschikt was voor de ploegendienst, waarvan die functionaris vanaf 29 augustus 1983 is vrijgesteld, waarop hij gedurende zeven maanden werd vervangen door collega's van de ploegendienst met 1 000 uur overwerk, gedurende 12 maanden door de heer A. B. op basis van twee aanstellingen als hulpfunctionaris voor bepaalde tijd (21 maart 1984 tot 20 maart 1985) en voor nog eens twaalf maanden door de heer R. C. op basis van twee andere aanstellingen als hulpfunctionaris voor bepaalde tijd (13 maart 1985 tot 13 maart 1986).
2. het op 5 augustus 1987 meegedeelde besluit van de Commissie van 28 juli 1987 onwettig te verklaren, met nietigverklaring van de arbeidsovereenkomsten tussen partijen, rekening houdend met het verloop van de betrekkingen.
3. dienovereenkomstig te verklaren dat verzoeker recht heeft op:
 - de hoedanigheid en de bezoldiging van tijdelijk ambtenaar met ingang van 3 maart 1986 dan wel de door het Hof te bepalen datum;
 - voortzetting van de arbeidsbetrekking;
 - vergoeding van de schade in de vorm van betaling van de bezoldigingen en interesten over het tijdvak gelegen tussen 2 maart 1987 en de datum van inwerkingtreding van de te treffen maatregel, te berekenen door de administratie van de Gemeenschappen.

Middelen en voornaamste argumenten:

- Verzoeker vordert niet de herziening van de aanstellingen voor bepaalde tijd van 27 februari en 26 september 1986, maar vordert absolute nietigverklaring van die aanstellingen, met het verzoek aan het Hof om de gegrondheid te onderzoeken van het besluit van 28 juli 1987, rekening houdend met zijn opmerkingen omtrent de formele betrekkingen tussen partijen, de hem krachtens die betrekkingen opgedragen taken en met inachtneming van de geldende communautaire en nationale wettelijke voorschriften.

- Zo het beginsel mocht worden bevestigd, dat de Commissie van de Europese Gemeenschappen het Verdrag en de nationale voorschriften naar believen kan schenden door hulpfunctionarissen aan te stellen en deze zonder in kennisstelling taken te laten verrichten die in het verleden steeds waren opgedragen aan tijdelijke ambtenaren die deze taken niet meer kunnen verrichten, zou het vermoeden gerechtvaardigd zijn dat er in concreto geen wettelijke bescherming wordt geboden aan degenen die zijn aangesteld ter vervulling van onbelangrijke taken, maar die in werkelijkheid zijn belast met objectief gezien normale, noodzakelijke, permanente en alles behalve onbelangrijke werkzaamheden.

Beroep, op 28 september 1987 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden
(Zaak 290/87)
(87/C 290/11)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 28 september 1987 beroep tegen Koninkrijk der Nederlanden ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, ten deze vertegenwoordigd door Mr. R. Fischer, juridisch adviseur van de Commissie, als haar gemachtigde, en domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van de heer G. Kremlis, Jean Monnet-gebouw, Kirchberg, te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- overeenkomstig artikel 169, tweede alinea, van het EEG-Verdrag vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden wegens overschrijdingen van aan Nederland voor de jaren 1983 tot en met 1985 toegekende vangstquota de verplichtingen niet ten volle is nagekomen die voortvloeien uit de voorschriften van de Verordeningen (EEG) nr. 170/83⁽¹⁾, artikel 5, lid 2, en (EEG) nr. 2057/82⁽²⁾, de artikelen 1 en 6 tot en met 10, in samenhang met de Verordeningen (EEG) nr. 198/83⁽³⁾, (EEG) nr. 3624/83⁽⁴⁾, (EEG) nr. 320/84⁽⁵⁾ en (EEG) nr. 1/85⁽⁶⁾;
- het Koninkrijk der Nederlanden te veroordelen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

De door de Nederlandse Regering niet betwiste quotaoverschrijdingen wettigen het vermoeden dat de Nederlandse autoriteiten in gebreke zijn gebleven om, overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr.

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1983, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. L 220 van 29. 6. 1982, blz. 1.

⁽³⁾ PB nr. L 25 van 27. 1. 1983, blz. 32.

⁽⁴⁾ PB nr. L 365 van 27. 12. 1983, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB nr. L 37 van 31. 1. 1984, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB nr. L 1 van 1. 1. 1985, blz. 1.

2057/82, tijdig de datum vast te stellen waarop de onderscheiden quota geacht moesten worden volledig te zijn gebruikt en met ingang van die datum voorlopige verboden uit te vaardigen op het vangen, aan boord houden, overladen en lossen van vis uit de betrokken bestanden.

Er zijn gevallen waarin de Commissie op eigen initiatief de vangst heeft gesloten (de sluiting, in 1984, van de visserij op wijting in zone VII, uitgezonderd VII a, en op zwarte koolvis in zones II a (EG-zone), III a, II b, c, d (EG-zone) en IV), of waarin de Nederlandse autoriteiten eerst op aandringen van de Commissie tot sluiting van de vangst zijn overgegaan (makreevisserij in 1984 in de zones V b (EG-zone), VI, VII en VIII (EG-zone)); bij deze quotaoverschrijdingen is de nalatigheid der Nederlandse autoriteiten onweerlegbaar. Maar ook in de gevallen van quotaoverschrijding waarin de Nederlandse autoriteiten de vangst uit eigen beweging hebben gesloten, blijkt uit niets dat zij dit tijdig zouden hebben gedaan.

Toegegeven kan worden dat zelfs een tijdig visverbod op zichzelf niet van verhinderen dat vissers wederrechtelijk blijven doorvissen en hun vangsten wederrechtelijk aandalen of overladen op andere vaartuigen. Het is echter aan de Lid-Staat dit risico zoveel mogelijk te beperken, in het bijzonder door adequate regels vast te stellen voor het gebruik van de hem toegewezen quota, overeenkomstig zijn verplichtingen uit artikel 5, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 170/83, en door een doeltreffend inspectie- en sanctiebeleid, in overeenstemming met de in artikel 1, leden 1 en 2, van Verordening (EEG) nr. 2057/82 omschreven verplichtingen.

Beroep, op 1 oktober 1987 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek
(Zaak 294/87)
(87/C 290/12)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 1 oktober 1987 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door S. Fabro, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij G. Kremlis, Jean Monnet-gebouw, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- te verklaren dat de Italiaanse Republiek, door niet binnen de gestelde termijn van 1 november 1985 de permanente bijwerking van een geautomatiseerd bestand van gegevens over de olijventeelt en de olijfolieproductie te verwezenlijken waarin de in artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2261/84 van de Raad⁽¹⁾ vervatte gegevens worden vermeld, niet

⁽¹⁾ PB nr. L 208 van 3. 8. 1984, blz. 3.

heeft voldaan aan de verplichtingen die op haar rusten krachtens genoemd artikel 16, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 2261/84 van de Raad en artikel 11 van Verordening (EEG) nr. 3061/84 van de Commissie ⁽¹⁾;

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten:

Krachtens artikel 189, tweede alinea, van het EEG-Verdrag heeft een verordening een algemene strekking en is zij verbindend in al haar onderdelen. Bijgevolg was de Italiaanse Republiek verplicht, de hier in geding zijnde maatregelen vast te stellen.

⁽¹⁾ PB nr. L 288 van 1. 11. 1984, blz. 52.

Verzoek van het Finanzgericht Baden-Württemberg van 7 september 1987 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Universität Stuttgart en Hauptzollamt Stuttgart-Ost

(Zaak 303/87)

(87/C 290/13)

Het Finanzgericht Baden-Württemberg — XIe Senat — heeft bij beschikking van 7 september 1987, ingekomen ter griffie van het Hof op 5 oktober 1987, in het geding tussen Universität Stuttgart, te Stuttgart, en Hauptzollamt Stuttgart-Ost, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Is de beschikking 85/C 57/03 van de Commissie van 1 maart 1985 (PB nr. C 57 van 5. 3. 1985, blz. 3) ongeldig?”.